

Tamer Çilingir: CUMHURİYET, PONTOS RUM SOYKIRIMIDIR, TÜRK OLMAYANLARIN İMHASIDIR

Posted on 09/11/2014

“Yıldırımlar yaratan bir ırkın ahfâdı” olmakla övünmekte haklıydılar, gittikleri her yere kan, ölüm ve gözyaşı götürdüler. En önemli hünerleri ise yakmaktı. Tarihin seyrini değiştirmek, gerçekleri insanlardan gizlemek için, nüfus dairelerini, tapuevlerini yaktılar, arşiv odalarını, tarihi kayıtları yaktılar. Ülkeleri yaktılar, şehirleri yaktılar, köyleri yaktılar. Kiliseleri, okulları, evleri yaktılar. İnsanları yaktılar. Onlar Ortaasya’dan gelen bir ırkın ahfâdı (torunu) değildiler aslında, ortaçağ Avrupası’nın engizisyon döneminde “cadı” diye kendi egemenliklerine başkaldıranları diri diri yakanların torunlarıydılar. Cumhuriyeti kurduklarında tutsak almıştılar Kürdistan, Lazistan, Ermenistan, Asur ve Pontos ülkelerini. Ülkelerin tutsak olduğu yerde, şehirler de, insanlar da tutsaktı. Ve tutsak olanlara düşen, zalimlerin zulmü olacaktı cumhuriyet tarihi boyunca.

19 Mayıs 1919 tarihinde Samsun’a vardığında İngiliz vizeli 34 Osmanlı askeri, tarihin karanlık sayfalarına bir yenisi eklenecekti. Bu tarihe kadar İttihat ve Terakki’nin 1915 ‘de Ermeni Soykırımı ile başlayan “Anadolu’yu müslüman olmayanlardan temizleme operasyonu”nun Pontos Rumlarına karşı da bu kez daha “deneyimli” olarak devam edilecek; yani “ikinci etap” başlayacaktı.

“Kanla, irfanla kurduk biz cumhuriyeti” diyecek olanlar, 3 bin yıldan fazladır bu topraklarda doğanların kanyla kuracaklardı cumhuriyeti. 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasında efendileri olan Almanların buyruğuyla başlattıkları Hristiyanlara yönelik soykırımı projelerini savaşı kaybettikten sonra yeni efendileri olan İngilizler ile birlikte sürdürmeye

devam edeceklerdi.

Bu kez “Kurtuluş Savaşı” masalının gölgesinde Rumlara yönelik uygulanacaktı, tıpkı 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı’nın gölgesinde Ermenilere ve Süryanilere uygulanan soykırımı gibi... Öyle ki savaştıklarını iddia ettikleri “yedi düvele” karşı herhangi bir ordu savaşı bile yaşanmamıştı... Düzenli ordu diye ifade edilebilecek tek askeri güç olan Amasya’da kurulan Merkez Ordusu da Pontos Rumlara karşı imha operasyonlarında kullanılmıştı. Bunun dışındaki bütün çatışmalar çete savaşlarından ibaretti. Yunan ordusu ile yaşanan iki cephe savaşı dışında da herhangi bir savaş olmamıştı.

Pontos Rum soykırımında hayatını kaybeden 353 bin kişinin, 150 bini 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı döneminde katledilirken, kalan 203 bini bu “Kurtuluş Savaşı” masalının gölgesinde Karadeniz’de öldürülmüştü. Yunan ordusunun geri çekilmesiyle birlikte İzmir’in yakılmasına kadar olan süreçte de 200 binin üzerinde Rum kaybolacaktı...

Oysa bu şanlı “Kurtuluş Savaşı” döneminde yani 19 Mayıs 1919’dan Cumhuriyet’in ilan edildiği 29 Ekim 1923 tarihine kadar hayatını kaybeden asker sayısı 10 bin bile değildi. Nasıl bir “Kurtuluş Savaşı”ydı ki yedi düvel emperyalist ülke ile “her cephe”de savaşırken çok az asker kaybı verilmiş ama cephe savaşlarının yaşanmadığı Karadeniz bölgesinde 203 bin kadın, çocuk, yaşlı, erkek demeden Rum insan öldürülmüştü...

İşte bu senaryo dönemin Jön Türkleri’nin yani Mustafa Kemal ve askerlerinin uygulamaya koyduğu ve yeni kuracakları “Türkiye Cumhuriyeti”nde Müslüman olmayanlara yer vermeyecekleri bir devletin inşası için hayata geçirilmişti.

Bunu hayata geçirirken Mustafa Kemal’in Karadeniz özelinde iki başrol oyuncusu vardı. Topal Osman ve Sakallı Nurettin Paşa...

ÇİMENTONUN KUMLARI

TOPAL OSMAN

34 İngiliz vizeli askerden biri olan Mustafa Kemal, Samsun'a varır varmaz ilk önce Topal Osman adlı çeteci katil ile görüşecekti. "Topal Osman'la bizzat görüşüp, ona, 'Bundan sonra el ele çalışacağız' diyerek şöyle devam eder: 'Madem ki Türk halkı tamamen seni destekliyor; hiç durma teşkilatını yap. Git, belediye reisliği makamına otur. Sen kaçıp dağa çekileceğine, Pontosçular ve Rumlar kaçsın. Kanunsuz yola adım atar göründüler mi onları temizleriz.' Bunun üzerine Topal Osman, şu cevabı verir: 'Sen hiç merak etme Paşam! Bu Pontos Rumlarına öyle bir tütsü vereceğim ki, hepsi mağaralarda eşek arısı gibi boğulup gidecek'[1]

Pontoslu Rumlar tarafından yapılan umutsuz çağrılar, raporlar ve telgraflar sonuç vermeyecekti. Çünkü bu tarihlerde Trabzon'daki hükümet yetkilileri Ankara hükümetine yardım etmek üzere yola çıkmış Sovyet delegasyonunu karşılamak üzere hazırlıklar içindeydi. "Giresun'un talihsiz halkının ricalarını ve yakarışlarını hiç kimse duymadı. Şikayetlerini kimse dikkate almadı. Mahkeme binasındaki arşiv, Topal Osman'a yönelik şikayetlerle dolu. Ancak gizli bir güç, Topal Osman'ı sadece kullanmakla kalmıyor, bilakis her katliam ve şikayet sonrası hiyerarşi basamaklarını tırmanmasını sağlıyordu. Topal Osman Giresun'un en üst rütbeli subayıydı. O herşeydi. Tüm ipler onun elindeydi. Emirler veriyor, yasaklıyor, astırıyor, kesiyordu. Kimse karşı çıkmak için tek kelime bile etmedi."[2]

SAKALLI NURETTİN PAŞA

11 Ağustos 1921 günü TBMM gizli oturumunda söz alan milletvekilleri (İsmail Şükrü Efendi, Osman Fevzi Efendi, Zekai Bey) Koçgiri'de yaşananların sorumluluğunun Nurettin Paşa'ya

ait olduğunu söylediler.[3] Koçgiri’de yüzlerce insan sorgusuz sualsiz tutuklanıyor, teslim olanlar dahi kurşunlanıyorlardı.

4 Ekim 1921 günü TBMM gizli oturumunda ise bu kez Koçgiri’nin yanı sıra Pontoslu Rumlara yönelik uygulamalar gündeme getirildi ve tartışıldı. Milletvekillerden bir kısmı yapılanlarda Nurettin Paşa’yı sorumlu tutarak görevden derhal alınmasını isterken, bazıları da Nurettin Paşa’nın asılmasını istediler. Mustafa Kemal’in karşı çıkmasına rağmen Meclis, Nurettin Paşa’nın görevden alınmasına ve muhakeme edilmesine karar verdi. Ayrıca Koçgiri ve Pontos ‘İsyanları’nı yerinde incelemek için bir araştırma heyeti kurulmasını kararlaştırdı.[4]

Nurettin Paşa’nın görevden alınmasına ve hakkında soruşturma açılmasına neden olan suçlamalar şunlardı:

- 1) Koçgiri, Samsun ve sair yerlerde gayr-i mesul kuvvetler kullanmak,
- 2) 30 bin liralık rüşvet almak,
- 3) Rum sevki sırasında herkesin gözü önünde yağmacılığın yapılması,
- 4) Pontusçuların dağlara çıkmasına meydan vermek,
- 5) 56 kişiyi Samsun’da alıkoymak,
- 6) Meclis Başkanlığı’ndan tasdik edildi diye beyanname neşretmek,
- 7) Üstlerini ve astlarını dikkate almadan iş yapmak,
- 8) Kardeşini Tokat Mutasarrıfı, damadını erkan-ı harbi yaparak aile hükümeti kurmak,
- 9) Ümraniye İsyanı’nda halk dehaletе hazır iken, Topal Osman’a milleti kırdırmak,
- 10) Ordu mutasarrıfına yetkisi olmadığı halde emir vermek[5]

Nurettin Paşa bu 10 maddeye ilişkin İzahname başlığıyla açıklamalar yapacaktı tek tek. 3. Maddeye yani “Rum sevki sırasında herkesin gözü önünde yağmacılığın yapılması” suçlamasına yönelik “izahlarının” bir bölümünde kadınlardan ve yaşlılardan sözecek; kadınlara, çocuklara ve yaşlılara yönelik zalim tutumunu şu cümlelerle savunucaktı: “Kadınlara gelince: Pontusculukla meşbu, erkeklerine fikren, bedenlen, malen muavenet

ettikleri hakikattir. Yataklık, muhbirlik, cinayete teşkar kadınlar da mahkemelere sevk edildiler. Fikrimizce, memleketimizdeki Rumlar bir yilandır. Bu yılanların zehirleri kadınlardır. Bu yüzden erkeklerle aynı şeyi yaptık. Çocuklarından da ayırmadık. İhtiyarlara gelince; Gümenez’de ihtiyardır diye sevk edilmeyen 65 yaşındaki bir Rum, Yunan torpidosuna bayrak sallamış, onlar da sandallarla sahile çıkmışlardır. Bafra’dan bir grup ahali kuvvetleriyle yetişmişler. İhtiyar Kel Nikola astırılmış ve düşman donanması def edilmiştir”[6]

Nurettin Paşa’nın izahnamesi Meclis’in 16 ve 17 Ocak 1922 tarihlerindeki gizli oturumlarında üyelere okundu. Başkomutan ve TBMM Başkanı Mustafa Kemal, yaptığı konuşmada; sözkonusu izahnameyi okuduktan ve araştırma heyetiyle konuyu görüştükten sonra Nurettin Paşa hakkında verilen muhakeme edilme kararının ağır olduğunu ve bu kararın kaldırılmasını istediğini söyleyecekti. Üyelerden bazılarının itirazına rağmen, meclis Nurettin Paşa’nın muhakeme edilme kararını kaldıracaktı.

Her yaştan ve her cinsten Pontoslu tüm aile fertlerinin birlikte sürüldüğü, 29 Ekim 1921’de Meclis’te yapılan gizli celse görüşmesinde Dahiliye Vekili Ali Fethi, Trabzon Mebusu Hafız Mehmet, Lazistan Mebusu Osman ve diğer konuşmacılar tarafından da ifade edilecekti. Bu durum, bir diğer konuşmacı Başkumandan Mustafa Kemal tarafından da yalanlanmayacaktı üstelik. Hatta Hafız Mehmet Pontosluların sürgününü, 1915 Ermeni sürgününe benzetecekti.

Önceki sürgünler gibi olacaktı bu sürgünün de sonu.[7]

Nurettin Paşa ise, 1922’de Ali İhsan Paşa’nın görevden alınması sonrasında Refet Paşa ve Ali Fuat Paşa’nın komutanlık teklifini reddetmesi üzerine 29 Haziran 1922 tarihinde 1. Ordu komutanlığına daha sonra da Ferikliğe (Ferik, Osmanlı Devletinin son dönemi ve Cumhuriyetin ilk yıllarında kullanılan Mirliiva ile Birinci Ferik rütbeleri arasında olan ve günümüz rütbelerinden Tümgeneral ile Korgeneral rütbeleri arasında bir askeri rütbe.) terfi edecekti.

CUMHURİYET TARİHİ BOYUNCA KARADENİZ'DE SOYKIRIMINA DEVAM EDİLECEKTİ...

353 bin Pontoslu Rum, 1914-1923 yılları arasında, birinci etapta İttihatçı paşaların, ikinci etapta Mustafa Kemal'in emriyle ölüm yürüyüşlerinde,

-Mustafa Kemal'in sadık katilleri Topal Osman, İpsiz Recep gibilerinin oluşturduğu çetelerin, Nurettin Paşa'nın komuta ettiği Merkez Ordusu'nun işkence, ev, köy, okul, kilise yakmalarıyla,

-İstiklal Mahkemeleri'nin idam kararlarıyla, idam edilerek katledilecekti.

200 bine yakını Karadeniz'den olmak üzere 1milyon 250 bin Rum "mübadele anlaşması" ile sürgün edilecekti.

Bütün Karadeniz'de 1920'lerin başından itibaren hızla asimilasyon politikaları hayata geçirilecekti. Geride kalan Rumlar zorla Müslümanlaştırılacak/Türkleştirilecek, daha önce müslümanlaştırılanlar da Türkleştirilecekti. 1921'de Mustafa Suphi ve yoldaşları yine Mustafa Kemal'in emriyle boğdurularak katledilecekti. Lazlara, Gürcülere ve Ermenilere (Müslüman Ermeniler/ Hemşinliler) Türkçe öğrenmeleri dayatılacak, şarkı sözleri, öyküleri, fıkraları Türkçeleştirilecekti. Türkçe dışındaki bütün diller yasaklanacaktı. Şehir, kasaba ve köy isimleri değiştirilecek, Türkçe isimler verilecekti. Her kesimden muhalifler istisnasız imha edilecekti.

Olası yeniden başkaldırıları engellemek için şehir şehir kontra örgütlenmeler oluşturulacak ve devlet tarafından sınırsız destekleneceklerdi.

SÖZÜMÜZ MECLİSTEN İÇERİ

Sözümüz bugün devleti yöneten AKP iktidarından şikayetçi olanlardır...

Sözümüz bugün devleti yöneten hırsız AKP iktidarını oluşturan ve destekleyenlerdir...

Sözümüz vatanseverlik adı altında ırkçılık ve şovenizmin bayraktarlığını yapanlardır...

Hırsız, soyguncu, talancı AKP'nin icraatlarından anlaşılabilir ki ne AKP ne de ondan önceki iktidarlar Cumhuriyet karşıtıdır.

Mesele Misak-ı Milli'ye geldiğinde, mesele soykırımları dillendirmeye geldiğinde, mesele hak ve özgürlük taleplerine geldiğinde Cumhuriyet'in kurucularıyla, Cumhuriyet tarihi boyunca iktidar olanların arasında hiçbir fark yoktur.

Cumhuriyet bu topraklarda binlerce yıldır doğan ulusları yok etti. Bunun yerine Sünni, Türk kimlikli yeni bir devlet etti... Ama yüzyıldır bu maya tutmadı... Cumhuriyet tarihi boyunca iktidarlara yakın olan küçük bir azınlığın dışında çoğunluk hep yoksulluk, açlık, sefaletle yaşamaya mahkum edildi. Hak, özgürlük talebinde bulunanlar da her türlü baskı, şiddet ve zulme uğradılar.

Dün bu ülkeden Ermenileri, Rumları, Yahudileri, Süryanileri öldürerek, sürerek yok edenlerin zihniyeti; Cumhuriyet ile birlikte bu kez Müslüman olan ama Türk olmayan kesimlere yöneldi. Daha dün Kobane'deki IŞİD çetelerini protesto eden insanların üzerine kurşun yağdırıldı.

Anti-emperyalist bir savaştan muzaffer çıktıklarını iddia eden kurucularına rağmen Cumhuriyet tarihi boyunca bu düzenin savunucusu olan milliyetçi, sosyal demokrat, liberal, islamcı bütün siyasi iktidarlar boyunca emperyalizmle iç içe ilişkiler sürdürülmeye devam edildi.

Cumhuriyet olmasaydı adlarımız Yorgo, Dimitri olarak kalacaktı diye açıklamalar yapılırken, şehirlerin sokakları Amerikancı, İngiliz ve birçok Avrupa firmalarının amblem ve yazılarıyla doldu...

Soruyoruz adlarımız Ali, Ayşe, Erdoğan, Emine, Abdullah oldu da ne oldu?

Soruyoruz Ermeniler, Rumlar, Süryaniler, Yahudiler yok edildi de ne oldu?

Soruyoruz emperyalizme karşı savaşarak kurduk dediğiniz bu ülkede yerli ne üretiyorsunuz?

Soruyoruz şarkılarını, şiirlerini, halk oyunlarını çalıp “Türkleştirdiğiniz” kültür ve sanat eserlerinin dışında ne üretebildiniz?

Soruyoruz Cumhuriyeti kurdunuz da ne oldu?

CUMHURİYET’İN GETİRDİKLERİ

İstiklal Mahkemeleri adında, hukunun adaletin hiçe sayılacağı, kimsenin savunma hakkının olmayacağı düzmece mahkemeler kuracaklardı.

Ağaçları, en çok da dut ağaçlarını seviyordu cumhuriyeti kuranlar. Dört bir yana dut ağacından yapılma darağaçları kurup, binlerce insanı idam ettiler.

Mustafa Kemal’in emri ile

1924’te Hakkari’de 20 bin Süryani katledildi

1930’da Ağrı Zilan’da 15 bin Kürt vahşice öldürüldü.

1934’te Trakya bölgesinde 15 bin Yahudi baskı, şiddet ve tecavüzle zorla göç ettirilip mallarına el konuldu.

1938'de Dersim'de 30 bin ile 70 bin arasında Alevi-Zaza-Kürtler zulümle, bombalarla yok edildi.

1942-1944 yılları arasında çıkarılan Varlık Vergisi ile yüzyıllardır bu ülkede yaşayan halkların mallarına el konulduğunda, sürgünde yokluktan, çaresizlikten ölmelerine göz yumuldu.

1955 yılında yaşanan 6-7 Eylül provokasyonunda Rumların İstanbul'daki işyerleri, evleri basılıp talan edildi, kadınların hayatları tecavüzlerle karartıldı.

12 Mart 1971 muhtırasının ardından Mahir Çayan, Deniz Gezmiş ve İbrahim Kaypakkaya başta olmak üzere, bu ülkenin yürekleri aydınlık devrimci gençleri katledildi.

1 Mayıs 1977'de İstanbul Taksim'de, Ankara Bahçelievler'de, Maraş'ta, Çorum'da kontrgerillanın karanlık eliyle pırıl pırıl gençler, kadınlar, erkekler, çocuklar öldürüldü.

1980'de yapılan faşist darbeyle ülke bir hapis haneye dönüştürüldüğünde, başta Diyarbakır, Metris, Mamak ve Sağmalcılar olmak üzere birçok cezaevinin işkencehane gibi işletildi.

1990'larda sokaklarda, evlere yapılan baskınlarda devrimcilerin katledildiği, gözaltında kaybedildi. Sivas'ta aydınlar diri diri yakıldı, Gazi'de halk sokak ortasında tarandı.

19 Aralık 2000'de devrimciler hapis hanelerde kurşunlanıp bombalanıp vahşice öldürüldü.

Roboski'de 34 Kürt köylü genci devletin eliyle bombalarla paramparça edildi.

Kobane'ye destek eylemlerinde 40'yakın Kürt yurtseveri sokaklarda polis kurşunu ile faşist çetelerin linçleriyle katledildi.

DIPNOTLAR

[1] Hasan İzzetin Dinamo, "Kutsal İsyân, Cilt 2", İstanbul 1990, sayfa 132

[2] Murat Yüksel, "Ali Şükrü Bey ve Topal Osman Ağa", Trabzon 1993, sayfa 30

[3] TBMM Gizli Celse Tutanakları, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Cilt 2, 1985 Ankara, Sayfa 204, 205

[4] TBMM Gizli Celse Tutanakları, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Cilt 2, 1985 Ankara, Sayfa 252-287

[5] İki İsyân Pontos, Koçgiri; Bir Paşa Nurettin Paşa, Prof.Dr. Mustafa Balcıoğlu, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, Haziran 2000, Sayfa 272-273

[6] İki İsyân Pontos, Koçgiri; Bir Paşa Nurettin Paşa, Prof.Dr. Mustafa Balcıoğlu, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, Haziran 2000, Sayfa 275

[7] Nevzat Onaran, Cumhuriyet'te Ermeni ve Rum mallarının Türkleştirilmesi, 1920-1930 Emvali Metrukenin Tasfiyesi 2, Evrensel Basım Yayın, Mayıs 2010, sayfa 69-73

Kaynak: devrimcikaradeniz.com